

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
 Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
 Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
 Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. , 0761 621 994, redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA "TOMA COZMA"
- CIF (Codul de Identificare Fiscală):
11198095
- Contul Organizației în format IBAN:
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

•ATENȚIE:

La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210— "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Sfântul Trifon, rugătorul pentru rodnicia noastră

Sfântul Mucenic Trifon s-a născut în anul 232, în localitatea Lampsac, din Frigia, Asia Mică. Astăzi, această regiune se află în Turcia. Sfântul Trifon a fost creștin încă dintru început, având harul Duhul Sfânt de a izgoni demonii și de a vindeca diferite boli. Sfântul Trifon s-a arătat puternic mijlocitor către Dumnezeu încă din timpul vieții, el ferind satul său de la înfometare, prin oprirea unei invazii de lăcuste, doar cu puterea rugăciunii sale.

Pe când avea 17 ani, Sfântul Trifon a scos de sub stăpânirea diavolului pe fiica împăratului roman Gordian (238-249). Cu această ocazie, după mai multe zile de post și rugăciune, sfântul le-a descoperit păgânilor existența diavolului. Astfel, la porunca sa, diavolul s-a arătat tuturor, în chip vădit, iar prin această minune, sfântul a atras pe mulți păgâni la dreapta credință în Iisus Hristos.

După o vreme, stăpânirea a fost preluată de împăratul păgân Deciu (250-253), care a început să-i persecute fără milă pe creștini. Astfel, pentru că propovăduia dreapta credință fără nici o teamă, la porunca dregătorului Acvilin, care era mai mare în Bitinia, Sfântul Trifon a fost prins și aruncat în temniță, în Niceea.

Pentru credința sa, Sfântul Trifon a îndurat chinuri cumplite, precum citim în sinaxar: trupul i-a fost lovit cu toiege și ars cu foc; tălpile i-au fost străpunse cu cuie și, iarnă fiind, a fost forțat să meargă desculț; a fost legat de cai și târât prin oraș. Pe toate acestea tânărul Trifon le-a răbdat cu multa bărbăție.

În cele din urmă, în ziua de 1 februarie 250, Sfântul Trifon a primit moarte mucenicească. Stăpânitorul a cerut să-i fie tăiat capul, însă sfântul și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu mai înainte de împlinirea poruncii. Localitatea Niceea, unde a fost locul martiriului, aflat astăzi în Turcia, se numește Iznik.

Creștinii au luat cinstitul trup al Sfântului Trifon, l-au înfășurat într-un giulgiu și au pornit să-l îngroape într-o biserică din Niceea, însă sfântul le-a descoperit dorința sa de a fi dus în satul natal. Astfel, cinstitele sale Moaște au fost așezate în biserică din Lampsac, iar mai apoi într-o mănăstire din Constantinopol. În prezent părți din cinstitele sale Moaște se află la Roma și în mai multe biserici și mănăstiri din lume.

Preluare de pe siteul crestinortodox.ro

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizeci și doua după Rusalii

Vineri: Sfinții Trei Ierarhi - Vasile, Grigore și Ioan

Apostole Sfinte Zaheu, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Sfântului Zaheu

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 26 ianuarie

- ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: Rareș Neagu, Ștefan Ichim

Asistent liturgic: Foia Octavian

- Ora 16.00 Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 28 ianuarie,

- Ora 16.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ Joi, 30 ianuarie,

- Ora 8.00, Utrenia și Sfânta Liturghie întru cinstirea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur

◆ Vineri 31 ianuarie

- Ora 16.00 Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă 1 februarie,

- Ora 9.00 „Agheazma de Trif” - slujba Agheazmei mici, în cadrul căreia se vor rosti rugăciuni pentru rodnicie și Rugăciunea împotriva insectelor și dăunătorilor și pentru binecuvântarea semințelor, a Sfântului Mucenic Trifon, care se cinstește în această zi.

Evangelhia duminicii Zaheu vameșul (Luca 19,1-10)

1. Și intrând în Ierihon, trecea prin el.
2. Și iată un bărbat cu numele Zaheu; și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat.
3. Și caută să-L vadă pe Iisus, care este, dar nu putea din pricina mulțimii, pentru că era mic de statură.
4. Și alergând înainte, s'a urcat într'un sicomor ca să-L vadă, că pe acolo avea să treacă.
5. Și când Iisus a ajuns la locul acela, uitându-Se în sus a zis către el: "Zahee, grăbește-te de coboară, că astăzi în casa ta trebuie să rămân".
6. Și el s'a grăbit și s'a coborât și L-a primit bucurându-se.
7. Și când au văzut, toți murmurau, zicând că la un om păcătos a intrat să găzduiască.
8. Iar Zaheu, stând în picioare, a zis către Domnul: "Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor, și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit".
9. Și Iisus a zis către el: "Astăzi i s'a facut mântuire casei acesteia, că și acesta este fiu al lui Avraam.

Primitorul de Hristos s-a mântuit !

Evanghelia acestei duminici este auzită destul de frecvent în cadrul slujbelor religioase, căci însoțește pe creștin la momente de mare încercare, fiind a doua dintre cele șapte evanghelii de la Sfântul Maslu, dar și la momente de mare bucurie, ca lectură biblică la inaugurarea unei case noi. Încredințează astfel pe creștini despre cum poposește Hristos în casa sufletului și în casa familiei, ce transformare aduce Hristos în viața noastră, atât la vreme de încercare grea cât și la mare bucurie.

În drumul spre Ierusalim, scurta trecere prin Ierihon prilejuiește Mântuitorului întâlnirea cu doi localnici: un cerșetor orb și un om foarte puternic și bogat - mai marele vameșilor. Pe amândoi, întâlnirea cu Mântuitorul i-a transformat profund. Cerșetorul, deși orb, a înțeles că cel ce trecea este „fiul lui David”, adică Mesia, iar această înțelegere l-a îndemnat să ceară ca milostenie și să dobândească vindecarea sa. Vameșul ne oferă însă o altă lecție.

Numele de „Zaheu” are aceeași rădăcină ca și Zaharia: *Zakkay*, care înseamnă „drept, nevinovat, curat”. Purta așadar un nume în evidentă contradicție cu funcția de vameș, care era emblema necinstei și neomeniei. Era un om temut, căci era reprezentant al autorității romane și în același timp dispunea de o condiție materială de notorietate: era puternic și bogat, iar gestul suirii în sicomor ne arată că nu era nici bătrân. În plus, statutul de vameș, în ciuda disprețului tacit al localnicilor, sugera un anume nivel de instruire. Evanghelistul Matei, în evanghelia pe care a scris-o, dă doar numele ucenicilor chemați de Mântuitorul la apostolat, fără alte referințe asupra profesiei, dar pe sine pare a se indica om instruit, „titrat”, căci se prezintă: „Matei vameșul” (Matei 10,3).

Ce anume l-a adus pe Zaheu într-o postură, pe cât de surprinzătoare, pe atât de ridicolă pentru el, precum suirea în pom ? - Dacă din punct de vedere material nu-i lipsea nimic, totuși avea o puternică dorință sufletească, o curiozitate: voia să vadă pe acel Învățător. Însă poziția socială înaltă și statura fizică mică îl împiedicau să-și împlinească dorința. Suirea în pom îi trădează adevărata intenție: *dorea să-L vadă pe Hristos, fără să fie văzut !*

Nu voia să-L vadă de departe, ci de sus, așa cum era obișnuit ca să-și privească interlocutorii. Nu s-a gândit însă nici o clipă că, de acolo de sus, pentru a putea vedea pe Mântuitorul va trebui să-și plece fruntea, să-și plece capul! Cu acest gest de smerenie a început înălțarea sa moral-spirituală. Suise în sicomor coborând duhovnicește, prin intenția de a iscodi. S-a coborât din sicomor, cu bucurie, dar și cu multă disponibilitate față de Iisus Învățătorul, iar asta l-a înălțat duhovnicește.

Iisus îl cheamă aducându-i aminte ce nume poartă și adresează chemarea într-o manieră originală argumentând sentențios: „astăzi trebuie să rămân în casa ta !” Era în acest Zaheu o teribilă luptă între caracterul trufaș și nedrept, alimentat puternic de funcția publică pe care o avea și dorul după Dumnezeu, bunătatea firească, disponibilitatea față de semenii și dorința de îndreptare, care stăteau ascunse în străfundurile sufletului său. Pe

„Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, prin intrarea Ta, așa și acum, prin intrarea sfinților tăi slujitori, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe cei ce locuiesc în ea !”

Tropar la sfințirea unei case nou construite

acestea le-a avut în vedere Hristos, căci intrând în casa lui Zaheu, a intrat și în inima sa !

Evanghelia consemnează doar o singură replică a lui Zaheu: "Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor, și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit". E în aceasta o imagine expresivă a ceea ce înseamnă pocăința: o transformare radicală din rău în bun și o recuperare a greșelilor făcute. Zaheu ia o hotărâre pe loc de a-și înjumătăți averea în favoarea săracilor dar și un angajament pe termen lung, a compensa împătrit pe cei nedreptățiți de el. Nu lasă altcuiva latitudinea de a aprecia asupra corectitudinii sale, ci se lansează el însuși într-un complex proces al judecării de sine și al căutării celor pe care consideră că i-a nedreptățit.

În fața lui Hristos, Zaheu se luminează, adresându-se ca lui Dumnezeu, cu „Doamne” (*Adonai* – termen ebraic care arată calitatea de „Stăpân” a lui Dumnezeu). Își înțelege propria viață, înțelege că a greșit, înțelege că are de tratat două patimi grele: lăcomia și nedreptatea. Nu așteaptă nici dezlegări și nici recomandări de la Mântuitorul, ci, pe loc, își descoperă și administrează singur tratamentul: pentru a se vindeca de lăcomie, își împarte averea, iar pentru a se izbăvi de nedreptate oferă celor năpăstuiți o compensare usturătoare pentru el.

Pocăința lui Zaheu nu se pierde în generalități sau în angajamente abstracte, de genul: „voi fi mai bun”, „mă voi feri de păcate”, „voi avea mai multă credință”. El își definește propria schimbare în termeni foarte concreți: „jumătate din avere” și „întorc împătrit”. Asta înseamnă adevărata pocăință, adevărata transformare: pasul concret.

Învățăm de la Zaheu că relația noastră cu Dumnezeu are ca punct central primirea lui Hristos, în casă, în sufletul și în viața noastră. Ne străduim să primim așa cum se cuvine pe Hristos euharistic, prin sfânta împărtășanie, pe Hristos haric, prin celelalte Sfinte Taine, pe Hristos-Înțelepciunea, prin Sfânta Scriptură și prin învățăturile Bisericii, pe Hristos-Cuvântul, prin rugăciune și toate actele de cult. Dacă însă nu te transformi ca Zaheu, angajându-te în mod concret la propria devenire întru Hristos, primirea Domnului rămâne doar un frumos gest protocolar, mereu exterior, fără efecte majore în viața noastră.

Nu știm cât a stat Hristos în casa lui Zaheu. Cei ce au protestat murmurau că „a intrat să găzduiască”, Hristos însuși se adresează cu „trebuie să rămân”. Cele două formulări par a indica o perioadă de timp, nu un moment. Important este că primirea lui Hristos a schimbat profund viața lui Zaheu: vameșul de odinioară avea să fie așezat de Sfântul Petru ca episcop de Cezareea Palestinei, iar astăzi este cinstit ca sfânt între cei șaptezeci de Apostoli și serbat la data de 20 aprilie.

Pr. Mihai Mărgineanu

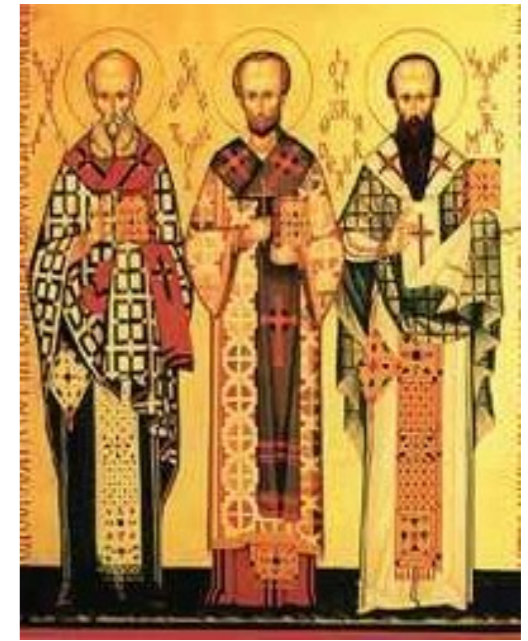
Câteva nestemate duhovnicești culese de la „Troïța de arhierii” a Bisericii

Sfântul Vasile cel Mare

- * Privește în morminte și vezi, oare poți deosebi cine a fost sluga și cine a fost stăpân?
- * Dumnezeu nu se uită la fapte, ci la dragostea cu care au fost făcute. Nu e nimic mult, când oamenii iubesc puțin, așa cum nu este puțin, când oamenii iubesc mult.
- * Să nu socotești că Dumnezeu are nevoie de slavă. Vrea, însă, să fii vrednic de a-L slăvi.
- * Orice rău este o infirmitate a sufletului.
- * Dacă are virtute, dacă face fapte bune, dacă s-a unit cu Dumnezeu, se va veseli cu bucuria cea adevărată sufletul omului.
- * Care dintre noi, rugându-se, varsă lacrimi pentru a primi ploaie la vreme potrivită? Care dintre noi, ca să-și ștergă păcatele, și-a udat patul cu lacrimi, după pilda fericitului David? Care dintre noi a spălat picioarele străinilor și a șters praful călătorilor, ca să îmblânzească la vreme pe Dumnezeu, cerându-I să curme seceta? Care dintre noi a hrănit pe copilul lipsit de tata, ca Dumnezeu să ne hrănească acum holdele rămase ca niște orfani, biciuite de asprimea vânturilor? Care dintre noi a purtat de grijă văduvei chinuite de necazurile vieții, ca Dumnezeu să-i dea acum, cu aceeași măsură, hrana de care are nevoie? Rupe zapisele nedrepte, ca să ți se dezlege păcatul!
- * Prietenia cu răutatea e într-adevar vătămătoare, că, de obicei, legea prieteniei face ca cei ce se unesc să se asemene. De aceea, pe bună dreptate s-a spus: "Tovărășiile rele strică obiceiurile bune". După cum aerul respirat în locuri infectate de boală transmite, încetul cu încetul, celor sănătoși boala, tot așa tovarășiile rele pricinuiesc mare rău sufletelor, chiar dacă nu se simte îndată vătămarea.

Sfântul Grigorie Teologul

- * În fiecare zi vă hrăniți trupurile cu cele necesare pentru a le păstra sănătoase. În același fel faptele voastre bune trebuie să fie hrana zilnică a inimilor voastre. Trupurile sunt hrănite cu mâncare iar sufletele cu fapte bune. Nu trebuie să refuzați sufletelor, care vor trăi o veșnicie, ceea ce oferiți trupului, care este supus morții.”
- * Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu și îi urmăm poruncile dacă ne abținem noi înșine de la plăceri. Pentru că acela care se abandonează singur dorințelor ilegale cu siguranță nu îl iubește pe Dumnezeu, deoarece îl contrazice pe Dumnezeu în propriile lui intenții... Așadar, acela care nu este cucerit de

acceptarea plăcerilor demonice îl iubește pe Dumnezeu cu adevărat. Cu cât mai puțin cineva își găsește plăcere în lucruri mărunte cu atât mai mult el se depărtează de dragostea cerurilor.”

- * "Dumnezeu ne trimite darurile Sale cu o bucurie mai mare decât cea cu care le primim noi."
- * Cuvântul, sub marile legături ale iubirii, amestecat cu inimile curate, dăruiește splendoare și slavă.”
- * Cine nu iubește adevărul, nu l-a cunoscut încă.”

Sfântul Ioan Gură de Aur

- * Aceasta este rugămintea mea către voi: dați copiilor numele sfinților și ale dreptilor... de aici, de la nume să începem și noi să modelăm sufletul copilului nostru. Să intre numele sfinților în casa noastră, la botezul copiilor.
- * Eu sunt nesățios: nu vreau să se mântuiască doar câțiva, ci toți; căci numai unul dacă se va pierde, eu mă pierd.
- * Dacă pierzi bani, poți să-i faci înapoi. La fel se întâmplă dacă îți pierzi casa sau orice alt lucru pe care îl ai. Dar dacă pierzi sufletul, un alt suflet nu vei putea dobândi.
- * Nimeni să nu plângă pentru sărăcie, că s-a arătat împărăția pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că iertare din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a eliberat pe noi moartea Mântuitorului.
- * Crede că după cum în vremea potopului s-au mântuit numai aceia care au intrat în corabia lui Noe, tot așa și acum, numai aceia câștigă mântuirea și se fac moștenitori ai vieții veșnice, care se află în Biserica lui Hristos.